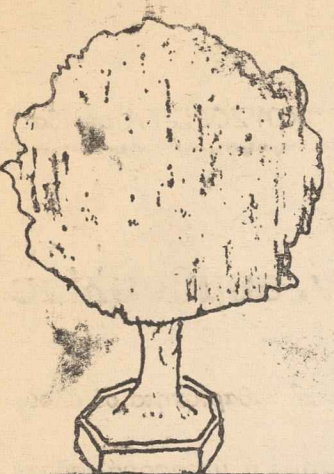
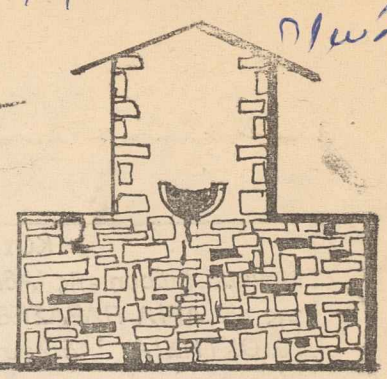

ΕΤΚΙΡΙΚ ΑΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΔΙΕΧΕΤΩΝ
ΜΕΓΑΛΟΝ ΠΡΟΚΕΤΟΥΠΟΥΛΟΥ 4
ΠΙΛΑΝΝΙΝ

ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ

Τά ώραία σου πλατάνια καί τό κρύο σου νερό
εἶναι ἀκόμα πιό ώραία κι' ἀπό τόν παλιό καιρό

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΤΙΣΤΑΔΙΩΤΩΝ ΑΡΤΗΣ

Συντάσσεται από επιτροπή

ΕΤΟΣ 2ον

Αριθμός φύλλου 14 Ἀπρίλιος 1983

ΣΚΟΥΦΑ 20 ΑΡΤΑ

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 1983

Πρωτομαγιά. Ἡμέρα γιορτῆς γιά τούς ἐργαζόμενους ὅλου τοῦ κόσμου πού πρωτοκαθιερώθηκε τό 1889 ἀπό τό Διεθνές Συνέδριο τῶν Παρισίων σάν μνημόσυνο τῶν πρωτοπόρων ἐκείνων ἀγωνιστῶν πού πληρώσαν μέ τό αἷμα τους τήν μεγάλη ἀπεργία τοῦ Σικάγου τῆς 1ης Μάη τοῦ 1886 στόν ἀγῶνα γιά ἐξασφάλιση θωρῆς ἐργασίας, θωρῆς ψυχαγωγίας, μόρφωσης καί θωρῆς ἀνάπαυσης. Χρέος τιμῆς, γιά τούς ἀγωνιστές, ἐργάτες γῆς τοῦ Κιλελέρ τῆς Θεσσαλίας πού τό Μάρτη τοῦ 1910 ξεσηκώθηκαν γιά νά ἀποτινάξουν τήν καταπίεση καί τή στυγνή ἐκμετάλλευση πού τούς ἔκαναν οἱ τσιφλικάδες χρέος τιμῆς γιά τούς ἀγωνιστές καπνεργάτες τῆς Θεσσαλονίκης πού τήν 1η Μάη τοῦ 1936 ἡ ἀρχοῦσα τάξη κατέπνιξε στό αἷμα τήν ἀπεργία τους καί τέλος γιά ὅλους ἐκείνους τούς ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους ἀγωνιστές ἐργαζόμενους πού μέ τίς θυσίες καί τούς ἀγῶνες τους συνετέλεσαν στό ἀνέδρασμα τοῦ βιοτικού ἐπιπέδου, στήν καλλιτέρευση τῶν συνθηκῶν ἐργασίας καί στόν περιορισμό τῆς ἐκμετάλλευσης ἀπό τήν ἐργοδοσία. Χρέος τιμῆς καί ὄχι ἕνα τυπολατρικό μνημόσυνο, μέρα συνένωσης τῆς δύναμης καί τῆς σκέψης μας, ζωντανό ἀναβλάστημα μέσα ἀπό τούς ἀγῶνες τους ἀπό όπου θά ἀντλήσουμε δύναμη καί κουράγιο γιά νά συνεχίσουμε στό δρόμο πού χάραξαν οἱ πρωτοπόροι ἐκείνοι ἀγωνιστές μέ τό αἷμα τους μέχρι νά κάνουν πραγματικότητα τήν κοινωνική μας ἀπελευθέρωση καί νά μπορούμε ἐμεῖς οἱ ἴδιοι νά ἀποφασίζουμε γιά τίς τύχες μας. Εἰρήνη, μόρφωση, υγεία, συνθήκες ἐργασίας, στέγη καί γενικά ποιότητα ζωῆς εἶναι καί θά παραμένουν κινητήριοι ἄξονες ἐργατικῶν ἀγῶνων καί διεκδικήσεων μέ στόχο τή βελτίωσή τους καί στό πέρασμα τοῦ χρόνου τήν ἐξιδανίκευσή τους.

Στό διεθνή χώρο ἡ θέση τῶν ἐργαζομένων ποικίλει ἀπό κράτος σέ κράτος καί εἶναι ἀλληλένδετη τόσο μέ τήν οἰκονομική ἀνάπτυξη ὅσο καί μέ τούς τρόπους λειτουργίας, προγραμματισμοῦ, διακυβέρνησης καί ἐξάρτησης. Δυστυχῶς στήν ἐποχή μας βλέπουμε νά ἀναδιώχνει τό ψυχροπολεμικό κλίμα ἀνάμεσα στούς δύο μεγάλους συνασπισμούς τῆς Ἀνατολῆς καί τῆς Δύσης κάτι πού οἱ ἐργαζόμενοι καλοῦνται νά πληρώσουν καθώς θά ξοδεύονται τεράστια ποσά γιά πολέμους ἐξοπλισμούς. Ἡ Εἰρήνη ἀπαραίτητη προϋπόθεση ἐργασίας καί προόδου βλέπουμε νά δοκιμάζεται στή Μέση Ἀνατολή, στήν Ἀφρική καί στήν Κεντρική καί Νότια Ἀμερική. Τά ἀπελευθερωτικά κινήματα ἐναντίον σέ κάθε μορφή καταπίεσης καί ἐκμετάλλευσης φουντώνουν στίς χώρες τοῦ Τριτοῦ Κόσμου.

Στίς ἀναπτυγμένες Δυτικές χώρες οἱ μεγάλοι διοικητικές περνοῦν τήν κρίση πού μαστίζει τίς βιομηχανίες τους στίς πλάτες τῶν ἐργατῶν μή θυσιάζοντας δεκάρα ἀπό τά ὑπερπέρδη τους. Ἀνεργία, ὕφεση καί πληθωρισμός συντελοῦν στή χειροτέρευση τῆς θέσης τῶν ἐργαζομένων στά Δυτικά Κράτη. Στά Κράτη τῆς Ἀνατολικῆς Εὐρώπης τό βιοτικό ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων ἀνεβαίνει μέ πολύ βραδύ ρυθμό καί ἡ κρίση τοῦ Δυτικοῦ συστήματος φαίνεται νά ἀπειλεῖ μέ διάδρωση τά στεγανά τους τοιχώματα. Ἐκπλήξη γιά ὅλους μας τό πρόσφατο ξοῖ κάμα τῶν ἐργατῶν τῆς Πολωνίας γιά συνδιαχείριση τῶν ἐργοστασίων καί ἡ δυναμική του ἀντιμετώπιση.

Μέσα ἀπό ὅλες αὐτές τίς Διεθνῆς συγκυρίες μέ ἐνθουσιασμό καί ἱκανοποίηση βλέπουμε τήν Πατρίδα μας νά παίρνει θέσεις περήφανες, νά δίνει μάχες μέ τούς Μεγάλους, νά ἀκούγεται.

Καθοριστικά πλαίσια γιά ἐργασία καί προκοπή δέπω ἡ ἐθνική μας ἀνεξαρτησία, ἡ διασφάλιση τῆς Εἰρήνης καί ὁ μηδενισμός τῶν ἐξαρτήσεων παίρνουν τόν δρόμο τοῦ ἀγῶνα. Ἡ Εἰρήνη ὅμως δέν διασφαλίζεται στή σημερινή μας ἐποχή μόνο ἀπό τό δόγμα «ἄν θέλεις εἰρήνη παρασκεύαζε πόλεμο» καί πολύ περισσότερο μέ τίς υποχρεώσεις πού ἀπορρέουν ἀπό τή συμμετοχή μας σέ στρατιωτικούς συνασπισμούς.

Οἱ ξένες δάσεις καί τά πυρηνικά θπλα πού ὑπάρχουν ἐδῶ ἀποτελοῦν μόνιμη ἐστία ἀπειλῆς ὀλοκαυτώματος τοῦ τόπου μας σέ μιά ἐπικείμενη παγκόσμια σύρραξη καί ὁ ἀγῶνας γιά τήν ἀπομάκρυνσή τους πρέπει νά ἐνταθεῖ.

Ἄς δοῦμε τή φετινὴ Πρωτομαγιά μέ ρεαλισμό σάν μιά μέρα ἀπολογισμοῦ καί προγραμματισμοῦ συγχρόνως τῶν ἐργατικῶν ἀγῶνων καί διεκδικήσεων καί ὄχι γιά τό «τρέξιμο στούς ἀγρούς» ὄχι σάν «ἡμέρα τῶν λουλουδιῶν».

Ἐμπρός λοιπόν τήν φετινὴ Πρωτομαγιά νά τήν κάνουμε ἀφετηρία συνεχῶν προσπαθειῶν καί ἀγῶνων γιά νά δεῖ καλλύτερες μέρες ὁ τόπος μας. Εἰρηνική ζωὴ σέ ἀποπυρηνικοποιημένα Βαλκάνια χωρίς ξένες δάσεις καί ἔξω ἀπό στρατιωτικούς συνασπισμούς σέ μιά Ἑλλάδα ἐλεύθερη καί κοινωνικά δίκαιη μέ Ὑγεία, Παῖδεία καί γενικά ποιότητα ζωῆς γιά ὅλους μας.

Θεοχάρης Νίκος

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ

Στίς 9 Ἀπρίλη τό βράδυ ἔγινε στό κέντρο «ΒΥΖΑΝΤΙΟ» στήν κεντρική πλατεία στήν Ἀρτα ἡ συνεστίαση τῆς ἀδελφότητάς μας. Ἡ συμμετοχή ἦταν πολύ μεγάλη. Διακόσιοι πενήντα καλεσμένοι γέμισαν τήν τεράστια αἴθουσα.

Ἀπ' τή μεριά τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς ἀδελφότητος καταβλήθηκε κάθε προσπάθεια γιά τήν ὀργάνωση μιάς τέτοιας ζεστής οἰκογενειακῆς συνεστίασης. Μέχρι ἕνα σημείο νομίζουμε πῶς αὐτό πέτυχε ἀφοῦ καταφέραμε νά ἐξασφαλίσουμε ἄνετο χώρο καί τή συμμετοχή τῆς περιφέρειας ὀρχήστρας τῆς Πάργας. Παραφωνία στήν ὅλη προσπάθειά μας ἦταν ἡ κατά κοινή ὁμολογία ἀπαράδεκτη συμπεριφορά τοῦ καταστήματος γιατί τήν τελευταία στιγμή δέν τήρησε τή συμφωνία μας. Κι' αὐτή τή λεπτομέρεια ἐλπίζουμε στήν ἐπείκει κρίση τῶν συγχωριανῶν μας. (σάν ξαναγίνω νύφη θά ξέρω νά προσκυνῶ).

Ἀνεξάρτητα ἀπό αὐτή τήν κακή σύμπτωση ὁ ἐνθουσιασμός καί τό κέφι τῶν καλεσμένων ἦταν κάτι τό ξεχωριστό καί τό γλέντι κράτησε σχεδόν μέχρι τά ξημερώματα.

Μεγάλη χαρά καί συγκίνηση ἔδωσε σέ μᾶς πού ζοῦμε στήν Ἀρτα ἡ παρουσία στή συνεστίαση πολλῶν συγχωριανῶν μας, πού ζοῦν στό χωριό μας, στά Γιάννενα, στό Ἀργίριο καί στήν Πελεπόννησο ἀκόμα.

Ἀλήθεια πόσα χρόνια εἶχαμε νά ἀνταμώσουμε ἔτσι ὅλοι μαζί ἀπ' ἄκρη τόπου;

Αποφάσεις κοιν. συμβουλίου Κτιστάδων τῆς 3-4-83

Στίς 3 Ἀπριλίου ἔγινε στό Κοινοτικό κατάστημα ἀνοικτή συζήτηση τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου γιά τά ἑξῆς θέματα:

1. Καθαριότητα κοινοτικῶν χώρων
2. Μεταφορά κοινοτικοῦ τηλεφώνου
3. Οριοθέτηση κοινοτικοῦ χώρου (περιφέρεια Κουρεμένου)
4. Προγραμματισμός ἀγροτικοῦ δρόμου (Αγ. Δημητρίου-Γραβιά)
5. Συντονισμός ἐργασιῶν γιά τήν ἀποπεράτωση τοῦ Νεκροταφείου.

ΓΙΑ ΤΟ 1ο ΘΕΜΑ: Καθορίστηκε καί ἀποπεράτωθηκε σκουπιδότοπος στήν περιοχή Κουρεμένου. Τήν Κυριακή συνέχεται στή 2η σελίδα

Συγχαρητήρια

Στό συγχωριανό μας καί συνεργάτη τῆς ἐφημερίδας μας Γεώργιο Ἀνδρέα Φλώρο (Χτισταδιώτη) πού ἔγινε διευθυντής Ἀγροτικῆς Τράπεζας, ἡ ἐφημερίδα μας τοῦ εὐχεται καί σέ ἀνώτερα.

Ὀδοιπορικό ΜΙΑ ΝΕΑΝΙΚΗ ΑΠΕΡΙΣΚΕΨΙΑ

Ἦταν Ἰούλιος μήνας καί ἔσκαγε γάιδαρος ἀπό τή ζέστα. Ὁ Κώστας μόλις εἶχε τελειώσει τό Γυμνάσιο καί ὁ Γεώργιος ἦταν φοιτητής. Ἀπό μικροί εἶχαν κι οἱ δύο τους καημό νά γνωρίσουν τά Βλαχοχώρια, πάνω ἀπ' ὅλα τό χωριό τοῦ Κρυστάλλη, τό Συράκο. Τόν Κρυστάλλη τόν ἐνίωθαν πιό δικό τους ποιητή ἀπό τούς ἄλλους, καί γι' αὐτό εἶχαν, λέει, χρέος νά δοῦν ἀπό κοντά τό σπίτι του καί νά περπατήσουν γιά λίγο στά σοκάκια τοῦ χωριοῦ του.

Χωρίς νά πολυκεφτοῦν, ἀποφασίζουν νά πάνε ἴσαμε κει πάνω. Ἀποβραδὶς τό ἀνακοινώνουν στίς μαμάδες τους, γιά νά τούς ἐτοιμάσουν κάτι τό φαγώσιμο γιά τήν ἐξόρμησή τους αὐτή. Τήν ἄλλη μέρα, πρὶν φέξει, στίς τέσσερις ἡ ὥρα τό πρωί, ἀνάλαφροι καί χαρούμενοι ἀφήνουν πίσω τους τήν Κουσοβίστα, θυσιάζοντας τόν ὕπνο.

Πέρασαν τήν Ἀνεμόρυπα καί τά Πλατάνια τῆς Μυρικήκας. Ὅσο προχωροῦσαν, πετοῦσαν ὁλοένα καί πιό πολύ, λές καί εἶχαν φτερά στά πόδια τους! Δέν χόρταιναν νά ρουφῶνε τό δροσερό καί μυρωδάτο πρῶινό ἀεράκι. Ὁ ἕνας παρακινῶσε τόν ἄλλο νά ἀνασάνει πιό βαθιά κουβέντιαζαν γιά χίλια δύο. Κάποια στιγμή, ὁ Κώστας κάνει τήν ἐξῆς ἐρώτηση: —«Καλά, κι ἂν μᾶς ρωτήσουν ἐκεῖ πάνω ποιοί εἴμαστε, τι θά ποῦμε;» — «Θά κάνουμε τό Γερμανό!» ἀπαντᾷ ὁ Γεώργιος, γιά νά κάμει πλάκα. — «Πρέπει, ὡστόσο», λέει ὁ Κώστας, «νά παρακαλέσουμε κάποιον νά μᾶς διῆξει τά ἀξιοθέατα, νά μᾶς πεί τελοσπάντων κάτι γιά τήν ἱστορία αὐτῶν τῶν χωριῶν πού μᾶς εἶναι τόσο ἀγνωστά, μολονότι βρίσκονται τόσο κοντά μας.» — «Βλέποντας καί κάνοντας», συμπεληρώνει ὁ ἄλλος.

Μέ τήν κουβέντα, δέν κατάλαβαν πότε ἔφτασαν κιόλας στήν Πράμαντα. Εἶχαν μπεῖ στά Κουφαίικα, δταν ἔρχιζε νά χαράξει. Μόλις τό συνεδηγοῦνται ὁ Γεώργιος, ἐνῶσε νά τόν ζῶνει ὁ φόβος. Ἀπό μικρός τή φοβόταν τήν Πράμαντα! Κι ἄς εἶχε μεγαλώσει, τόν ἐνῶσε πάλι αὐτόν τό φόβος: τοῦ εἶχε μείνει ἀπό τότε, πού πηγαίνοντας γιά τήν Τσόπελα κόντεψαν νά τόν ξεσκίσουν κάτι μιντρόσκυλα. Ἐνας Θεός ἔχει πῶς γλύτωσε τότε! Κι ἔπειτα εἶχε ἀκούσει πῶς οἱ Πραμαντιώτες κυκλοφοροῦσαν μέ κάτι κλίτσες ἴσαμε ἕνα μπόι καί πῶς δέν τό εἶχαν σέ τίποτε νά σοῦ ρίξουν καμπόσες, ἔτσι γιά γούστο! Εἶχε, λέει, κάτι γυναῖκες πού ἔσφαζαν μέ τό κασάρι μιά κοπέλα στίς δῶθε θρύσεις, μπροστά στό καφεῖο τοῦ Νάσο Νούτσου. Ὅμως δέν εἶπε τίποτα. Πρακινῶσε μόνο τόν Κώστα νά περάσουν τρέχοντας τά Κουφαίικα. Κατήφορος καθώς ἦταν, οὔτε κατάλαβαν πότε πέρασαν τό Μελισσουριώτη καί ἔφτασαν στούς Χρηστούς. Ἐκεῖ τούς ὀρῆκε ἡ μέρα. Ὅσο, ἔκανε ἀκόμα δροσιά, γιατί ὁ ἥλιος ἤθελε κάμποσο, γιά νά ξεμυτίσει ἀπό τό βουνό.

Σέ λίγο διάβηκαν καί τόν Καλαρρυιῶτη καί ἔφτασαν στήν Κηφίνα. Ἦταν ἑφτά ἡ ὥρα. Κοίταξαν ἕνα γύρω τήν τοποθεσία: τί παραμυθένιο τοπίο! τί βλάστηση! Κι ἐκεῖνο τό μοναστήρι πῶς μπόρεσαν καί τό ἔχτισαν στό βράχο! Κάνεις νά τό κοιτάξεις καί κοντεύεις νά πέσεις ἀνὰ σκελῇ! Στέκεται ἐκεῖ ἀπό τό 14ο αἰῶνα κι εἶναι ἕνα θαυμάσιο στολίδι, θαμμένο ἀπό τό ἀνθρώπινο χέρι, γιά νά συμπληρωθεῖ ἡ ὁμορφιά τοῦ τοπίου. Ἐδῶ βλέπει κανεῖς τό καταπληκτικό ἀποτέλεσμα τῆς ἀρμονικῆς συνεργασίας τοῦ ἀνθρώπου μέ τή φύση. Δεξιά στήν ἄκρη διακρίνεται μιά γεφυρούλα ἀπό τσιμέντο, πού κάνει δυνατή τήν πρόσβαση στό μοναστήρι: ἄλλοτε ἦταν ξύλινη καί τή σήκωναν οἱ καλόγεροι, ἀπομονώνοντας ἔτσι τό κοινόβιό τους ἀπ' τόν ὑπόλοιπο κόσμο. Οἱ δύο φίλοι μᾶς στέκονται σιωπηλοί, καθώς τούς ἔχει συνεπάρει τό μεγαλεῖο τοῦ τοπίου καί καθώς ξαναθυμῶνται τά δσα ἄκουσαν γι' αὐτό τό μοναστήρι. Πόση ὥρα πέρασε ἔτσι; Κανένας τους δέν μπορεῖ νά μᾶς τό εἰπεί! Ὁ ἥλιος ἔρχεται νά ρίχνει κι ἐκεῖ τό ἀπλετο φῶς του, δίνοντας ἔτσι στούς φίλους τήν εὐκαιρία νά χαροῦν μιά ἀπάνταστη ποικιλία χρωμάτων: Τούς σὺνφερε ὅμως τό μουρμουριτό μιάς δροσισμένης πού κυλοῦσε ἐκεῖ πρὶν πέρα τό κρουσταλένιο νερό τῆς. Τρέχουν μέ λαχτάρα νά στήσουν συνέχεια στή 2η σελίδα

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΠΛΗΡΩΣΗΚΕ

ΚΟΥΣΟΒΙΣΤΑ

Μηνιαία έκδοση της 'Αδελφότητας Κτισταδιωτών 'Αρ-
της «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»
ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: 'Αδελφότητας Κτισταδιωτών 'Αρτης
'Υπεύθυνος σύμφωνα με τό Νόμο
Διευθυντής Νίκος Γ. Θεοχάρης

Διαχειριστής Οικονομικός
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

'Εσωτερικού έτησία 250 δρχ.

'Εξωτερικού έτησία 1000

Κοινοτήτων έτησία 500

Γραφεία Σκουφά 20 'Αρτα

Οί Γνώμες συνεργατών δεν εκφράζουν άπαραίτητα και
τίς άπόψεις του Δ.Σ.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Λάβουμε τήν συνδρομή σας για τήν έφημερίδα μας
και σάς ευχαριστούμε.

Συνδρομαί έτους 1982

	ΔΡΧ.
Γιώτης Δημήτριος Νικ. ΠΡΕΒΕΖΑ	250
Τόλης Χρήστος ΓΤΙΣΤΑΔΕΣ	250
Μήτσιος 'Ιωάννης ΚΤΙΣΤΑΔΕΣ	250
Μήτσιος Θεοφάνης Χρ. ΑΘΗΝΑ	500
Μπιτχαβάς Βασίλειος Χρ. ΓΙΑΝΝΕΝΑ	250

Συνδρομαί έτους 1983

Μήτσιος Χρήστος ΑΘΗΝΑ	250
Λάμπρου Νικόλαος ΧΑΛΚΙΑΔΕΣ	250
Νασιγκόγκος Βασίλειος ΑΡΤΑ	500
Γιαννάκης Γεώργιος ΓΙΑΝΝΕΝΑ	1000
Μπριασούλης Χρήστος ΑΓΡΙΝΙΟ	500
Καλύδας Νικόλαος ΑΘΗΝΑ	300
Γιώτης Δημήτριος Νικ. ΠΡΕΒΕΖΑ	250
Τσάκας Χρυσόστομος ΑΡΤΑ	250
Φιδωρός 'Αρχιμήδης ΑΘΗΝΑ	300
Μπριασούλης Ευάγγελος ΛΑΥΡΙΟ	500
Βήχας Δημοσθένης Β. ΑΡΤΑ	250
Τόλης Χρήστος ΚΤΙΣΤΑΔΕΣ	250
Σφώρος Νικόλαος ΓΙΑΝΝΕΝΑ	500
Βήχας Κων)νος 'Ιωάν. ΚΤΙΣΤΑΔΕΣ	500
Λένης Γεώργιος Νικ. ΑΘΗΝΑ	250
Μήτσος Θεοφάνης Χρ. ΑΘΗΝΑ	500
Μπιτχαβάς Περικλής ΠΥΛΗ ΤΡΙΚΑΛΩΝ	1000
Τράμπας Φίλιππος ΑΡΤΑ	250
Μπιτχαβάς Βασίλειος Χρ. ΓΙΑΝΝΕΝΑ	250
Ζαχαριάς Θεοχάρης Αγ. Σπυρίδωνα	300
Σταμούλης 'Ηλίας ΑΡΤΑ	250

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

'Ο 'Αγγελος Δ. Λένης προσέφερε 1000 δραχμές
διά τό Νεκροταφείο.

'Ο Μπιτχαβάς Βασίλειος του Χρήστου προσέφερε
500 δραχμές διά ένίσχυση άδελφότητας.

ΕΠΑΙΝΟΣ

Στήν Κων)νιά Σπύρου Ν. Γιαννάκη πού προχθές
πήρε τήν ύποτροφία της, γιατί ήρθε μεταξύ τών δέκα
πρώτων επιτυχόντων στή Φιλοσοφική Σχολή 'Ιωαννίνων,
ή έφημερίδα μας τήν συγχαίρει και ευχεται νά παραδει-
γματιστούν και άλλα παιδιά συγχωριανών μας.

Διόρθωση

Στό συνδρομητή μας Σπύρο Ν. Γιαννάκη ζητάμε
συγγνώμη, γιατί στό προηγούμενο φύλλο τής έφημερί-
δας και στή στήλη συνδρομές γράψαμε ποσόν 250 αντί
του όρθου 300.

ΑΝΘΗ — ΦΥΤΑ
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΓΡΥΛΛΙΑ
ΣΚΟΥΦΑ 4
ΑΡΤΑ

τηλ. κατ. 28118
οικ. 28194

Μιά νεανική άπερισκεψία

συνέχεια από τήν 1η σελίδα

τή δίψα τους: γονατίζουν και πίνουν άχόρταγα με τή
χούφτα τους. Στή συνέχεια κολατίζουν και γιομίζουν
τά παγούρια τους για τό δρόμο. 'Ομως δέν τούς κάνει
ή καρδιά νά φύγουν! Ξανακοιτάζουν δόλγυρα και τά
μάτια δέν λένε νά χορτάσουν! Καί νά ήταν μόνο τά μά-
τια! ήταν και τά αυτιά τους πού δέν χόρταιναν νά άκού-
νε: μαζί με τό κελάδημα τών πουλιών άκούγονταν και
τά κουδούνια από τά γιδροβάτα. 'Ακούγονταν και τά
νερά, καθώς έπεφταν από ψηλά κι έσκαγαν στά βράχια.
Πραγματική πανδαισία! Θυμούνται τότε και οί δύο τους
τόν καιμό του Κρυστάλλη και τόν σιγοφιθυρίζουν:
«Παρακαλώ σε, σταυρασετέ, για χαμηλώσου λίγο
και δώσ' μου τίς φτερούγες σου και πάρε με μαζί
σου,

πάρε με άπάνω στά δουνά, τί θά με φάει ό κάμπος!»
Κάποια στιγμή παίρνουν, επιτέλους, τήν άπόφαση
νά προχωρήσουν. Λίγα μέτρα πιο πάνω συναντούν τό
μονοπάτι πού όδηγεί στό μοναστήρι. Θέλουν νά τό έπισ-
κεφτούν σάν εύλαδικοί προσκυνητές, αλλά δέν έχουν τά
κλειδιά. Θά έπρεπε νά τά είχαν πάρει από τό 'Αλπορίζι.
'Ετσι αναγκάζονται νά αναβάλουν για άλλη φορά τήν
έπισκεψη και τραβούν τήν άνηφόρα. Πιο πάνω συναντούν
έναν άγωγιάντη πού κατέβαινε με δύο-τρία μούλάρια για
τήν Πράμαντα. Αυτός τούς ένήμερωσε για τό δρόμο πού
έπρεπε νά πάρουν. Μετά από τρεις ώρες δρόμο, τούς εί-
πε, θά έφταναν στους Καλαρρύτες. Σάν πήραν τό τσιμα,
έφτασαν στά πεταχτά στό ποτάμι, όπου τούς περίμενε
έναν άνήφορος μαχαίρι. Θεέ μου, τί άνήφορος! Κοδέ-
λες-κοδέλες ό δρόμος και νά μήν τελειώνει ποτέ! νά πε-
ρπατάς, νά περπατάς και νά θρίσκεις πάντα στό ίδιο
μέρος! 'Ομως, με τά πολλά, σκαρφάλωσαν στή ράχη.
'Εκπαιν λίγο κάτω από τά πλατάνια, νά ξανασάνουν και
νά δροσιστούν. 'Ο Γιώργος πηγαινέι λίγο παράμερα
«πρός νερού του».

Στό μεταξύ, έφτασε εκεί ένας άγωγιάντης με καμιά
δεκαριά μούλάρια, πού ήταν Καλαρρυτιώτης και πήγαι-
νε για τό χωριό του. 'Ο Κώστας, χωρίς πολλή σκέψη,
πληροφόρησε τό δάλαχο ότι έφερνε ένα Γερμανό-τό Γιώ-
ργο! — νά γνωρίσει τά Βλαχοχώρια και κυρίως τό χωριό
του Κρυστάλλη και του Ζαλοκώστα. Μόλις γυρίζει ό Γιώ-
ργος, γνωρίζει μια ύποδοχή άνευ προηγουμένου! Καλή
μερίζει.— «Μπά! αυτός μιλάει 'Ελληνικά!», λέε με θαυ-
μασμό και άπορί ό άγωγιάντης.— «Βασικά», του λέει ό
Κώστας, «μιλάει 'Αρχαία 'Ελληνικά κι έτση τά καταφέρ-
νω και συνεννοούμαι μαζί του». 'Απευθύνεται στό Γιώ-
ργο και τόν ρωτάει: —«Λέγω αλήθεια;» —«Πάνυ μέν ούν,
του άπανταί εκείνος, μπαίνοντας έτσι στό χορό, χωρίς
νά τό καλοσκεφτεί. Και για νά μήν πολυλογούμε, ή πα-
ρέα προχωρεί κουτσουθεντζίζοντας προς τό χωριό.
Τι όμορφο χωριό! τί άρχοντικά σπίτια! Πού νά φαντα-
στεί κανείς ότι ήταν δυνατό νά κρύβεται πάνω στίς άνα-
τοφωλιές μια τόσο όμορφη ανθρώπινη δημιουργία: 'Αλ-
λά πού ή ψυχική ήρεμία, για νά χαρούν τό θέαμα οί δύο
φίλοι μας! Τούς λέει ό άγωγιάντης ότι είναι τμηή για
τό χωριό του, πού τό επισκέφτεται ένας Γερμανός, και
ότι οί συγχωριανοί του θά χαρούν πολύ, πού θά τούς
δοθεί ή εύκαιρία νά φιλοξενήσουν ξένους ανθρώπους.
Είναι καλwsυνάτος κόσμος, οί δάλαχοι, τούς έλεγε. —
«Νά μου τά λές έμένα», του λέει ό Κώστας, «και έγώ θά
τού τά μεταφράσω άργότερα. Είμαι σίγουρος, ωστόσο,
ότι μερικά από αυτά, πού λες, τά καταλαβαίνει κιόλας!»
—«Νά του πείς», λέει ό άγωγιάντης, «ότι έμεις οί δάλαχοι
δέν είμαστε 'Ελληνες, αλλά άπόγονοι τών άρχαίων Ρω-
μαίων. Αυτό φαίνεται κι από τή γλώσσα πού μιλάμε. Εί-
ναι γνωστό ότι ή δάλαχική γλώσσα κρητάει άπευθείας ά-
πό τά Λατινικά». 'Ο Γιώργος, διαπιστώνοντας ότι ό
δάλαχος τό ήξερε καλά τό μάθημά του, άνιψε και ήταν
έτοιμος νά έεσπαθώσει: είχε διαβάσει για τή ρουμανο-
δάλαχική προπαγάνδα και για τή δράση τής γνωστής Λε-
γώνας τών δάλαχων. Μπορούσε νά του άποδείξει, ότι
δέν ήταν τίποτε άλλο παρά ένας κακοήθης μισέλληνας,
έναν από τίς μυριάδες πού υπάρχουν στον πλανήτη μας,
ότι ήταν ένα από τά τόσα κολοβά φίδια πού με τόση άφέ-
λεια τά άφησε νά μεγαλώσουν δίπλα του αυτός ό τόσο
καλwsυνάτος 'Ελληνικός Λαός! Συγκρατήθηκε, ωστόσο,
και προτίμησε νά «κάμει τό Γερμανό».

Φτάνουν στήν πλατεία του χωριού. 'Ο άγωγιάντης
πληροφορεί τόν κόσμο, πού καθόταν στίς καρέκλες και
κουβέντιαζε, ότι έφτασε στό χωριό ένας Γερμανός του
ρίστας.—«Ποιός;», ρωτάνε όλοι με μία φωνή.— «Νά!
έτούτος!», κάνει ό άγωγιάντης, δείχνοντας τόν Γιώργο.
—«Μπά!», λέει έννας νεαρός, «αυτός δέν μοιάζει για Γε-
ρμανό. Είναι κοντός και μαυρομάλλης. Τέτοιοι είναι
οί Γερμανοί;».

Γιώργος Νικ. Γιαννάκης
ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

'Αποφάσεις κοιν. συμβουλίου

συνέχεια από τήν 1η σελίδα

όλοι οί κάτοικοι νά κάνουν γενική καθαριότητα σε όλους
τούς χώρους.

ΓΙΑ ΤΟ 2ο ΘΕΜΑ: 'Αποφασίστηκε ή μεταφορά του κοι-
νοτικού τηλεφώνου από τό κατάστημα του Χρήστου Πα-
καώστα στό κατάστημα 'Ελένης Θεοχάρη και ή έξασφα-
λισή του άπόρρητου τών συνδιαλέξεων, καθώς και ή έγ-
κατάσταση συσκευής μεγαφώνου για τήν άμεση έξυπηρέ-
τηση του κοινού.

ΓΙΑ ΤΟ 3ο ΘΕΜΑ: Τό Δ.Σ. πραγματοποίησε αυτοψία
στήν τοποθεσία Κουρεμένους και έκανε τήν όριοθέτηση
του Κοινοτικού χώρου.

ΓΙΑ ΤΟ 4ο ΘΕΜΑ: Προγραμματίστηκε ό δρόμος από
τόν 'Αγιο Δημήτριο μέχρι τήν τοποθεσία Γραβιά γηά
τήν διευκόλυνση τών κατοίκων στίς άγροτικές έργασίες
τους.

ΓΙΑ ΤΟ 5ο ΘΕΜΑ: 'Εγινε ό άνάλογος προγραμματισ-
μός για τήν άποπεράτωση τών έργασιών του Νέου Νε-
κροταφείου.

'Ο Πρόεδρος

'Ο Γραμματέας

Τά μέλη

Δημοπράτηση έργου

Στίς 4/4/83 έγινε στή Νομαρχία 'Αρτας ή δημο-
πράτηση του έργου «άποκατάσταση έσωτερικού δικτύου
ύδρευσης, προϋπολογισμού 2'000.000 δρχ. 'Ανάδοχος
του έργου αναδείχτηκε ό μηχανικός κ. Γεώργιος Ρά-
πτης.

Κυνήγι στό Παλαιοπλάτανο

24 'Ιούλιος 1949, δρέθηκε στό παλιόχωρι 'Αγνά-
των για νά στεφανώσω τόν άναδεχτό του πατέρα μου.
Μετά τό γάμο πήγα στό χωριό πού ήταν τό πανηγύρι
και έμεινα λίγες ήμέρες. 'Ενα βράδυ μου λέει ό Χρή-
στος παληός συμμαθητής, συγγενής, φίλος, γείτονας, αλ-
ριο τό πρωί πάμε για κυνήγι; Δέν είχα λόγους νά διαφω-
ρίσω, του έξήγησα μόνο ότι έγώ δέν είχα κυνήγι πο-
τέ μου, πίστευα δε ότι ό Χρήστος ήταν σωστός κυνηγός.
Θά πρέπει νά είπω έδώ ότι εκείνη τή περίοδο τά κυνήγια
ήταν άφθονα μία και δέν υπήρχαν κυνηγοί. Δέν είναι
καθόλου υπερβολή αν είπω ότι οί λαγοί έφθαναν μέ-
χρι τά άκράια στίσια του χωριού.

Πιστοί λοιπόν και οί δύο μας στό ραντεβού σηκω-
θήκαμε πρωί και ξεκινήσαμε για τόν παλαιοπλάτανο, ό
Χρήστος με τό δίκαννο στή πλάτη του και τά ψέκια
στή μέση. Θέλησε νά πάρει και τή σκύλα, αλλά επειδή
έκείνη είχε φάει τό βράδυ καλαμπόκια δέν μπορούσε νά
περπατήσει. Χαζεύοντας και κουβεντιάζοντας φθάσαμε
στό διάσελλο και πήραμε τήν κατηφόρα. Βλέπουμε μπρο-
στά μας ένα λαγό νάρχεται καταπάνω μας, όταν όμως
μας είδε σταμάτησε για λίγο και γύρισε πίσω του και
κατέβηκε και κρύφτηκε μέσα στό ρέματάκι πού περνάει
μπροστά στό σπίτι του Χοτζακη-Νάσιου. Φθάσαμε πά-
νω από τό ρέμα. Λέω στό Χρήστο ότι κανονικά ό λαγός
πρέπει νά είναι κρυμένος μέσα στό πλατανόκλα στο ρέμα
θά ρίξω έγώ ένα λιθάρι όποτε θά προγίσει ό λαγός και
θά πάει προς τήν άπέναντι πλευρά κι εκεί έσύ νά τόν
στυφεκίσεις. Είχα εύτυχώς στά άριστερά μου τό Χρή-
στο πού κρατούσε τό δίκαννο με τήν κάννη στραμένη
προς τά άριστερά του.

Πραγματικά ρίχνω τό λιθάρι πρόγισε ό λαγός και
άκολούθησε τό δρομολόγιο πού ύποθέσαμε. 'Ο Χρήστος
μόλις είδε τό λαγό έχασε τήν ψυχραιμία του και χωρίς
νά γυρίσει καν τό δπλο προς τό λαγό πυροδότησε δύο
φορές. Για σκόπευση ασφαλώς δέν συζητάμε. 'Ο λαγός
κάνει μια στροφή επί τόπου και μάς άφησε γαϊά. Τότε
κατάλαβα ότι ό Χρήστος μπορεί νά είχε δίκαννο και ψέ-
κια αλλά κυνηγός δέν ήταν.

'Αφού τό συζητήσαμε αρκετά πώς τάχα μάς ξέφυ-
γε ό λαγός ξεκινήσαμε για νέο θήραμα. 'Οπως μπήκαμε
μέσα στό έλατο και προχωρούσαμε ό Χρήστος πήγαινε
άπό τό κάτω μέρος κι έγώ από ένα μονοπάτι πιο ψηλό-
τερα αλλά σ' άπόσταση δέκα-δεκαπέντε μέτρων. 'Ακρι-
βώς άπέναντι και σε άπόσταση 50 μέτρων ήταν ό πλα-
τανος με τόν «βρό» τής Μήτσο-Νικόλαου πού εκείνη
τή στιγμή πότιζε σκεμμένη τά φασόλια κι άνακάτεβε τ
ξηρά πλατανόφυλλα. 'Ο Χρήστος δέν είχε όρατότητα
άπό εκεί πού βάδιζε και δέν έβλεπε τίποτε. 'Ακουσε δ-
μως τό άνακάτωμα τών ξηρών φύλλων, όποτε τόν βλέ-
πω νά κατεβαίνει τό δπλο και νά σέρνεται σιγά-σιγά προς
τά και. Τί συμβαίνει του λέω πού πιάς; μου άπαντά σιγα-
νά ή λαγός ή περδίκες πρέπει νά είναι περίμενε έσύ αυ-
τού πού είσαι και άρχισε νά σκοπεύει. Τί λές Χρήστο, κα-
τέβασε τό δπλο σου αν πυροβολήσεις θά σκοτώσεις τήν
Μήτσο-Νικόλαου. Κέρωσε ό Χρήστος.

ΓΙΩΚΑΛ